

له چاپکراوه کانی نه مینداریتی تښتی
روشنیری و لاوان

چه پکک له شیعره کانی

سامی عه و دال

ناماده کردن و پیدا چوونه وهی

که ریم شارهزا

پیشه کی

ره نیک مه جید عه بدوللا

۱۴۰۲ هـ ۱۹۸۲ م

سامی عهدالی شاعیرو چه پکیک له شیعره کانی

(سامی عهدال) نازناوی شیعی می مهلا: حوسهینی بابه ره سوولی
شاعیری کلاسیکی کورده له سالی ۱۹۱۰د، له گه ره کی بایزاغای شاری
کویه، شاری حاجی قادری کویی و مهلا محهمه دی کویی و یونس دلدار،
دایک بووه و، چاوی به جوانی دیمه نی شیوی ره زانی نه و شاره و چیاکانی
باواجی و هه یه سولتان کراوه ته وه گوئی به هازه ی روو پارو قاسپی
وی قه د پالی چیاکان و چریکه ی بولبولانی باغه کانی نه و شاره گوش
• وه

سه ره تایی خویندنی له حوجره ی مزگه و ته کانی کویه ده ست پین کردووه و
ته مه نی حه قده سالی به وه ده ستی به شیعره دانان کردووه و شیعی شاعیره
باره کانی کوردی وه کوو نالی و حاجی قادری کویی و نه ده ب و قانبع به ره و
بدانی نه ده ب و شیعیان بردووه و، که بووه به شاعیریکی به ده سته لایش
لین شاعیری ناوچه ی کویه ی وه ک دلدار و ووردی و مسکین سوودیان
به رگرتروه و هونه ری شیعی کوردیان له م شاعیره مان وه رگرتروه •

ژیانی لاویتی له کویه به سه ر بردووه و بو ماوه یه کی دوورو دریش
دایین کردنی ژیا نی چۆته هه ولترو له وی به پینه دۆزی ژیاوه و
که که زور ریزیان لیتاوه و شیعره کانیان په سه ند کردووه •

ئىستا ماويەكە گەراوتەتەو شارى كۆيە دوكانى بەقالى داناوۋ
شۈينەكەي بوۋە بە يانەو چىگەي كۆرۈستى ئەدەب دۆستانى ئەو شارەو
شاعىرە لاۋەكان روۋى تىدەكەنو ئەۋىش شىعەرى تەزەي خۆي بۆيان
دەخۈننيتەوۋە رىگەي شاعىرىيان پىشان دەدات •

كۆيە : رەفىق مەجىد مەبۇللا

۱۹۸۰/۷/۱۴

هەوئالنامەي كىتەب

شيعرى ئايىنى

ههوانىلىكى كىتپ

(قل هو الله)

بلی ئەو خۆیە پێویستە بوونی
یەگەر ئەو تەنیا، یەنی بتوونی
هەر ئەو خۆیە، جێی نیازو ئومید
کەسی لێ نەبووەو کەسی لێ نایست
بەهیچ کەس ناچێ، بە دەستەلاتە
کەس بەوی ناچێ خاوەن ئەجاتە
بۆ کۆلی کاری هەر بۆ خۆیەتی
رەجای موحەممەد عەفەووی خۆیەتی

خودایه

بۆ تۆم هیناوه هاوار یا واجدو یاسه تار
چاوم له رحمی تۆیه منی فه قیرو هه ژار

بم پارێزی له شهیتان له ئینسانی شیته و هار
له جامیل و هیچ و پووچ شیخ په رسته و له زۆردار

خودا په رسته ون بووه ، دینیش بووه به دینار
عارهق خواردن بووته باو گه وره مان بخوانی قوما

پیاو چاکانی ئیمپڕۆکەش ئەو بووینه ریاکار
(سامی) نه ما کهم و زۆر له بیرچوو روژی ئازار ا

«دوور به له شيرك»

شرك زولمى عهزيمه خه تهر مالى هه تيمه
بگر بخوى مالى هه تيم جىگاي خوشت جه حيمه

ئهدى به خوم بليم چى ئعمالى چاگم نه بوو
له روژى حه شرا ئه من ، رووتو دهستم له زيمه (۱)

چ شك نابهم به غه يرى ئه وهى كه ئيستا ده ليم
(ان شاء الله) مو شريك نيتم له و بوختانه به ريمه

سامى له صانيع ده كه م به خيو كه رى ئينسانه
وا به زوبان من گوتم ئه و عه للام و عه ليمه ..

بەبوۋنەى لە داىك بوونى

پىغەمبەرەو

ئىمپىرىيە رۆزى بوونى موھەممەد

جەلادى كوفرو زۆردارانى بەد

ئەو پىغەمبەرەى بە خوین رژاندن

تەختى شامانى ھىنا مەژاندن

ھەر ھەموو دىئى كوفقارى شەقاند

تاقى كىسرايى مەژاندو تەقاند

زنجىرو كۆتى دىليەتى پساند

خوینى خوئىرئىزى بە ملىون رژاند

لە پىئى يەزدانو نەمانى زۆردار

دەستىدا چەكۈ شىرى جەوھەردار

شامانى فورسو قەيسەرى رۆمان

لە ترسى ئەو بوو دەلەرزى دلىان

پلەى فىرەونى ھەر بە مىسلى گۆ

دايە بەر شەقان كە خودا پىئى گۆ

ئەو نەبىيەي خاوەن قووەت و ھونەر
فاتىحى مەككە و تايفو خەپەر!

قەلاي خەباتى بناغە دانا،
بۆ مەردو ئازاو ئىنسانى زانا

بۆ ئۆمەتى ئەو عەيبە سەر شۆرىي
لە دىن لابدو رىگا بگۆرىي

ھەروا دىتە پىش «سامى» قىامت
پوولىكى ناکا مولك و زەعامەت

«ھەر خوا»

ھەر لە خوا بکە سام و موناجات
ھەر خوا دەتوانى خەلاست بکات

شىخىش وەكوو تۆ خۆي لى قەزايە
بچتە جەھەننەم تۆ بۆ كۆي بيات

۳۴

موحه ممهه

جه لادی بتو نه سنام ، چهند سه فهر چو له بو شام
جاری تاخیر گه راوه ، که وتنه فیکر بو نه انجام

حویبی خوی ده گورپه وه له گه ل خه دیجه ته مام
چوو بو نه شکه وتی حیرا تا رینی پیشاندا عه للام

بو خه لاسی رتی کوفر نه کری له به یتولحه پرام
جو بریل هاته خزمه تی که قاصید بوو بو که للام

دهستی کرد به ته بلیغات له بو ته ریتی ئیسلام
دهستی مه نی دریتژ کرد ناو عومهر کوری هوشام

سه بری گرت له ژیر عه زاب له مانی سوجه و قیام
ئینتیزاری وه چی بوو یا وه رگرتن به ئیلهام

خودا نه سرهت دده له سه ر کوفقاری نه فام
الله فهرمووی و أسجدوا سوجه بیهن به بی سام

قورئان

هر تهريقى قورئانه رتي پاستى ئادهميزاد
با به چاكي بيزانين ئيشى پىن بكهين ئهى عيباد
كه ريگاي ئينسانيه ، ئيختيارىكى خودايه
لادانى شەيتانىيه ، دهبى بهفيقو فساد
له ريگاي شهرو شەيتان ، دهبىه نه ميمو قاتل
فهوتاتان پىن شك دهبى وهك فهوتانى قهومي عاد
دەبنه فهقيرو حەسوود ، دەمرى وهك قهومي سەموود
بابشمينن له دنيا ، دلتان هيچ نابىن گوشاد
سامى خواو بوونى ئيمان بۆيه باشه ئهى ئينسان
نابته وهخت بهبادان ، له ميژوو نابىن بهر باد

«پهیرهو»

له قورئانی که ریمدا ئایه تیکت خو فرموو
وعدیه کت پین داوین (ذک الیوم الحق)

ئهو رۆزه ی راسته و ده بئ حالی من ده بئ چی بئ
بو رۆزی نه فسی نه فسی نه عالی چاکه م نه بوو

وه کوو نه وانه ی ده لئین سه د خو زیا که نه بو باین
گوناهکارمان یه کیک بئ ئیمه واده یکه ین به دوو

ده لئین نه مرۆ نا سه ی ده که ین ئیختیاری تۆبه ی

هه نگیش (۱) «سامی» لئ ده که ین که هاته سه ری که پوو (*)

(۱) هه نگیش: نهوکات.

(*) که پوو: لووت.

ئیرادەى خودا

ئیرادەى وا بوو لە روژی ئەزەل
مەن لە خەم توشین سەپى كەم سەقەل

بە دیتى ئینان ، ئینسانى تەمبەل
كەشكۆل لە مەل كە بوو نانو بەصەل

تەسبیح چەپ و راست بەرمالى بە كۆل
تەمبەل و بەد خوێ بێ كارو زەغەل

كەولێ لەبەر كە پەشەروەكوو بزن
چاوى پێر كەل كە ، رەش وەك رەنگى قەل

بەشییتو تەمبەل مەلێن وەلینە
هەتا كەردنیان بە (زەر بولەسەل)

بەسە نەزانی ئەو كەرساتە ،
مەبە میرات گر بوو گورگ و چەقەل

ئەم سەفەتەنە سامى لێ دەكرێن
رەنگای ئینسانى پێ دەبێ بەدەل

«له خوا ياغي بوون»

چهندي واعيز بوو جاني بني جاني
باري ته كه بور كه وته سر شاني

ته كه بور وای كرد له خوا ياغي بوو
ته وقي عه زازيل يته ملانی

وه حشی و نه زانی يته ملانی
مه عنا جاهیل و مه ردهم نه زانی

خه لقت لا گوره له گوره ييه
دياره كه چاكي بو خوت گرانی

له كه می خوته خه لقت لا كه می بی

له خراپی خوته له كه س په زانی بی

مه عنا و خولقه ت گر خوش بی کامی

دياره به سه برو خاوهن ئیمانی

وهس وهسهی شهیتان

وهس وهسهی شهیتان وهس وهسیکی زه عیفه
له قهولی (رب العزة) وهرمان گرتوووه خه فیفه

دوژمنی گه وره ی ئینسان نه فسی خه ییس و پیسه
نه کن بین به کویله و توکهری ئه و خه ییسه

وهس وهسه یی ئینسانی وهس وهسیکی گه وره یه ،
خۆ پاریز له لای خودا ئه لحق ساحیب به هر یه

نابج هیچ لئی ئه مین بین که و زوری موتلقا
چونکه فیکری نه فسی پیس له سهر فیتنه و ناحه قه

ئاده میزادی شهیتان کاری چۆنه و چۆن ده کا
پیشهی دائیمی وایه قسان دیتیتو ده با

پنجی ده گوترین نه میم ئاده میزادی دوو پروو
یا خه ریکی بوختانه یا کاری پیسو بهد خوو

له سووره تی (قل أعوذ) ئیشه ره تیان ده دریتتی
ئه مری خوداش وه هایه نابج گوئیان بدریتتی

ئه وانن به شهیتانی که ئیمان و دین به رن،
ئه گهر گوئیان نه ده ینج دروژن ،خۆ ون کهرن

رئی شهیتانی خوش ده کهن تا له بیرمان چی رهحمان
ئهوا باشمان پیشان دان قیسمی ئینس و ههندی جان

هه رچی سامی بکاتن خویان لی ده پاریزی
به ههشت باوهشی گرتوووه خوی باویته ئامیزی

خودا پیی گوین

وهستای ئه زهل سنهتی وا دیاره له چاوه
جین و به شهرو خاكو ههواو ئاگرو ئاوه

ئاگرو شهیتانو خاكو به شهرو نهفسهکی بهد خوو
که له ناو لاشه ی ئینسان ئاوا ماتو خزاوه ا

ئەلھەمد

بە قسەى دەرویشان

تەنھا یاریدە لە تۆ دەخووزین
لیمان پازی بی زۆرت لی رازین
وا مازی چنی کون لە پاشۆلین
لەبەر شیخ و میخ گەلی نا رازین

بە هادی خوداوی غەوس و نوره دین
بە قەولی قورئان ئایەتی ئەستەعین
هاواری وانە شیرکی ئەکبەرە
بە قەولی سەریح بالئی بنۆرین

جاری نا ترسین سامیکی ناکەبن
عابدو مەعبوود لیک جودا ناکەبن
هاواری بیەت بۆ غەیری خودا
مەمووی هەر کفرە دەبن پروا کەین

«له قورئانی پیروژدا»

له قورئانی کهریمدا ئایه تیکت بو فهرمووین
ئیمهش له بهحری گوناھ، چوار پهل شکاوو نووستوین
له پاش ئه وهه موو چاکهت، شوکری نیعمهت ناکهین
لامان داوه له زئی تو، له زئی شهیتانی بهدخووین!

* ● *

شوکرانه

له پاش همدو خوا ناسین ده بی بین به ئینسان
ئعمالی چاکهت نه بی نابته ئیمان به قورئان
غافل مه به ئه ی جوان هه رکهس له لی قه ومانه
گه زهنگین و گه فه قیر ئه گه دهرویش و سولتان!

* ● *

خۆم به خوا ده پاریزم

خۆم به خوا ده پاریزم له قسه باشی عه مهل پس
چونکی ئعمالی خراب ئیختیاری کرد ئیبلیس!

«ری شیہیتان»

له کویمان بو هات ئه‌ی مامۆستاكان
بته دوو ریگه ده‌بته ری شیہیتان

ئی ئیوه ده‌یکه‌ن کوانی له قورئان؟
سوجه بو خواجه یان شیخی مل پان؟!

ده‌مت بیه‌سته بو سامی ناکه‌ی؟
ده‌بم به خائین وه‌نسی به توخواکه‌ی؟

ئه‌وا پیم گوتی هه‌ر پێشت ده‌لیم ،
هه‌رچه‌ند ئه‌حمه‌قی پیم بڕوا ناکه‌ی !

«هاتو چوونی چه‌رخه‌ی گه‌ردوون»

مانگ و روژی وا ده‌یین چه‌رخه‌چی توولی زه‌مان
فه‌سلی چواره‌م ئاوو ئاگر هاتو چۆی ئه‌ستیره‌کان
ئاخری که‌ی دی زه‌مانه‌ چی بلێ فکری نه‌زان

هاتو چوونی چه‌رخه‌ی گه‌ردوون تا به‌که‌ی ده‌خولیته‌وه
کۆنو تازه‌ی چۆنه‌ یا ره‌ب چۆن دهبی بپریته‌وه؟

قىسەى پىغەمبەر

ئەوا ھەدىسى قاتىلو مەقتول
بۆى ئىسپات كردين خوتىن رىژى مەسئول

لە وەختىك دا بوو كە فەرمووى تەواو
كاتىكمان زانى كە ھاتە پىش چاۋ

يا خوا ھەر نەژى ئىنسانى نەزان
بەو پىغەمبەرەى بۆ نائىنى ئىمان؟

شكىلى پىاۋ كوژى لە چاۋى كوژراۋ
ھەزرەت دىتتى ۋەك سىبەرۋ تاۋ

ئەۋەى دەكوژرى ئەۋەى كوژراۋە
لىيان تۆرپۋە ھەمووى تەواۋە

بۆىە فەرموۋىتى تاكو پىاۋ اكوژان
رىگايان نەدەين لەبۆ خوتىن رژان

دەبىن لە گوناھكار روومان ۋەرگىرىن
ئەمرى پىكراۋە ئەمرىكى زىرىن

ئىمەش لە گوناھكار خۆ نىك دەكەين
بۆ رىئى خوارو خىچ ۋەك عەبدو لەلەين

به ئيمه دهئين ئيسلامى به ناو
شاهيدى دهدهين به جامى دوشاو

مه رچى كه گوتيان هر دهئين وايه
ئيسايش وا بئى وهك كهرو گايه

ئيسانى نهزان هرگيز چانابن
مهگر نهزائين لابرين چا بئى

خۆ شىخى گورهو مورشىدى شامى
جهملى داناوه له ريگاي «سامى»

شعری نیشتمانی

هه و النامی کتیب

خاکی کوردستان

وهختی خاکی کوردستان بهرگی سهوز دهپۆشی
خاوو گیابه‌ندو کتیر دارو بهرد دادهپۆشی

فهسلی سونبول و تیرگز وهختی سووربوونی گولان
لهو خاکی وا رهنگاو رهنگ دی چریکهی بولبولان

بولبول له‌ئاو باخانی، به خوشی و کهیف و شادی
ده‌چریکتینی به‌بین خهم، ده‌لێ بمری فهسادی

نه‌سیم چلان ده‌ژینتی، بولبول به کهیف و خوشی
ره‌یحانی ده‌شتو چیا ئاوی خونچان ده‌تۆشی

بالایی بیی و چنار، به گولوکی سیوو هه‌نار
بێ شک دهرمانی سیله، ئاوی کانی و میرغوزار

له باخاتی تیکه‌لاو، گول وه‌کوو به‌فرو خوینه
دلیان له‌سه‌ر ده‌نیشی، خوش و میشک هه‌ژینه

«سامی» تۆ کوردستانی، لهو خاکی خوش و گوشاد
بۆچی دایم عاجزی جارێ نات بینم گوشاد!؟

كوردستان

بزائن باخى «ئىرەم» خاكى خۆشى كوردانە
خاۋو گىبابەندو نەسرین نەخشى شاخو كىوانە

بە گل و بەردى نەخشىنە بە گولزارى رەنگىنە ،
بە كۆسەرتو سەفین و شاخى ھەيەسولتانە

ھەندى عەردى قورمىزە چىمەنى پىر تىرگىزە
لەو باخانەى پىر خونچەى چرىكەى بولبولانە

ھىرۆو سوسن و سومبول بۆ گوشاد نابى ئەى دل
لە ناو بەيسوونو كىتەر لەو درەختە شوخانە

ئەو شاخو دىم و دەشتە دەلىق باخى بەھەشتە
دەرمانى دەردى وەرەم سەرچاۋەى جۆگەكانە

خاكى وا خۆش و رەنگىن باغى پىر سىۋى نەخشىن
كىژەكانى حۆرى يە ، غىلمانى مېرەكانە

ئەى حۆرى و غىلمانى ، ئاودىرى باخەكانى
تو خوا «سامى» بىتەرن خۆ ھەژارى خۆتانە

«خاکی کوردان»

ئاگری له دلی بهرداوم روژی که یفو سهیرانی
محاله بکوژیتهوه «بهریژنه ی ده بارانی»
سیو له باخان نهخشاوه ،باخهکانی وا ساوا
نازه نین و سیساوه ،له شهقلاوه و هیرانی
سوورو سپی خه ملاوه ،دلیم له لا نه ماوه
که سک و سوور تیک ئالاوه له ناو خاکی سوورانی
باخهکانی نهخشاوه ،چیاکان گیابه ندو خاوه
له و بهینه ی دل هاتو چوو دایم ده کا جهولانی
نه سیم هه ناسه ی دینی خونچه ی گولان ده ژینی
ئه و گولانه ی رهنگاو رهنگ دینه دهر له نیسانی
به هار فه سلی گولانه کچی که ی بولبولانه
عاشقی خاکی کوردانه باعالم پین بزانی
به هاری وا رازاوه سونبولی دوا به دواوه
خونچه ی سهری تیک ناوه پین له هیرو رهیحانی
ئه ی لاوانی یه عقووبی عاشقی خاکی کورد توپی
دلسوزیت پین یه عقووبی بو یوسفی که نعانن ا
خاکت زهردو بیماره ،پین سهبرو پین قه راره
حه پسی دهستی تاتاره ،نه گیرا له مهیدانی
خۆ «سامی» ئه و شیمرانه هه ر بو خاکی کوردانه
شاعیر له تو په تی که ن ،مهیلی وه تن دانانی

به هاری «کویه»

به هاری (کو) چ ره نگینه چیاو دهشتی هه مووشینه
به ره یحان و به نه سرینه هه ژاری بۆچی غه مگینه؟
به باغچه و باخ و گولزاره ، به کانی و ئاوی جۆباره

به گولزارو گولی سونبول چریکه و دهنگی دئی بولبول
گولی باخان دهژی چل چل فیدای بی سده قه لای بابل
به باغچه و باخ و گولزاره ، به کانی و ئاوی جۆباره

به هاری کو که رازاوه بینن و له پیش چاوه
که دئی هاژهی چه و ئاوه صه با وهك وی نه خه ملاوه
به باغچه و باخ و گولزاره ، به کانی و ئاوی جۆباره

به هاری به زیم و سهیرانه ، له باخان خونچه خه ندانه
له وئی بولبول غه زه له خوانه که «سامی» مات و حهیرانه
به باغچه و باخ و گولزاره ، به کانی و ئاوی جۆباره

بیچوه کورد

بیچوه کوردیکی خاکی کوردانم
دایم مهلوولو چاو به گریانم
له و خاکی وا خوژش، باخاتی رهنگین
به بی جیگامه و بی دهره تانم
حه سه ته و مه ندیم ههروه کوو بولبول
بی خه و له ئاهو ناله ی خونچانم
وهك گولی به ییوون، زهردو زه بوونم
دایم نه خوژش و دل په ریشانم
خه و ه کوو زنجیر له دهست و یتیمه
وهك باری گران کهوتیه سه رشانم
نائومید نابم دنیا دهورانسه
به لکوو ده بزوی چهرخی زه مانم
من وه کوو مه جنوون له بو له یلایه
هه تا کو مردن هه چا وره وانم
مردم بمیژن له یوره یوران
چونکه په روه رده ی دارو بهردانم
سامی خه یالت بهس بکه جانه
من وه کوو شیرو ره قییب جهیرانم

شيعرى كومه لايه تي و
په نديو ئاموژگارى

هه وئامه ي پيئيتر

قسه‌ی موخته‌سهر

قسه‌ی موخته‌سهر یت بلیم: مامه
[هزار قالو قیل یه‌کیان ته‌مامه]*

تو قه‌ولی درۆ به‌چی ده‌زانی
راستی یه‌کیکه چیگه‌ی مه‌رامه

با من بۆت بکهم باسی قسه‌ی راست
ته‌مر به‌چاکه‌هر لای خودامه

له‌توره‌و ته‌مام خۆپه‌رست ده‌بی
قسه‌ی شیرنو خۆش، قازانجی عامه

مه‌خلووق به‌زۆری له‌خواری پسان
دایم پپ چته‌و ریگه‌ی به‌سامه

(*) دیره‌شیرینی مه‌لا محمهدی جه‌لی زاده‌ بۆته‌ سرچاوه‌ی دانانی

ته‌م شیره .

«گەرەو گېكە»

ئەغلاننى پياۋى گېكە ديارە بەقەد خۆيەتى
پياۋىكى زل خەلەت كا عالمەك رۆ رۆيەتى

مەلئىن ئەو بايى دزە ئەولادى دەبىخ دزىن
كردىتيا ئە شايبە گيا لە پنچى خۆيەتى

گەلەك پياۋ چاكانمان دى كورپى وەك جاشەكەرە
جاۋەشيشمان دىت كەوا چاكەو زانين تۆيەتى

رىنگاى عدلو راست ديارە ئىنسانى پىدا پروا
كەر بە سىرى نازانچ بەلام دەردە جۆيەتى

سامى چەندى باسى كرد قىمەتى ھۆشەى نەبوو
تۆى خۆى كرده بن ەردو ئەۋەش وەردو شۆيەتى

له گه نجیه تی دا پشتم چه ماوه

ئووا پیر بووم که لکم بر اووه
له عومری گه نجی پشتم چه ماوه

دل داین نابین ناو جوانی خۆم
بئین بهختی نه بئین چیم له چی ماوه!!

خۆشی دنیا بئیم نه کهم و نه زۆر
نه دیت له دهستی ئه و قهومی نهی خۆ خۆر

با بۆ خۆم پراکم نهک مامم بسخوا
دهچه لای خۆشی و له خهم دهچه زۆر

له سامی جهل نه من چانابم
بچم میوانی که لله بی شابم

ئهو له هاتو چوون من له هاتو چوون
هوکی روخواوه تا بۆی گدا بسم

«حالی دنیا»

حالی ههروایه ئه و دنیای دوونی
ماضی و موسته قبل ، بوونی و نه بوونی
به غهیری ئه وه چیتر شك نابهم
هه ر دووك زیلله تن وا بۆی زه بوونی

تا دهوله مه ند بی ، ته ماعکار ده بی
دهر حه ق به عالم گورگی هار ده بی
هه رچه ند فه قیری فه قیری زانا
بۆ تو وا باشه که بێ چار ده بی

له بێ چاری وا شوکری خوا ده که ی
به زهختی نه بوون کاری چا ده که ی ،
هه رچی پیت بلین له راست و درۆ ،
خودا عالیمه تۆش بپروا ده که ی !

دل

دلیم که وتۆته دهستی زۆر دارێک
رمحی بێ ناکاله سالی جارێک
به چهنگی خوینین ئه وا ده یگوشی
فرۆشا به سینه و به چاو خوماریک

دنیا بو کس نه ماوه

بهس فیکری بیج جی بکه بو وا خه یالت خاوه
دنیا ی بیج شهرت و به قاله بو هیچ کس نه ماوه

چه ند عالیمو پیاوچا کان ئیستا سه رینیان خو له
ته و ته رزه ی وا دهینی ملیونه های قوت داوه

ملیون خاوه ن ته خت و تاج سه ری خو یان به رز کرد
هموو وا بووین به خاک هر ئیسکیشیان نه ماوه

هه تاکه ی وا که م عه قلی لیم بووی به حاجی تیرگز
وه کوو دینار په رستان ناگات له خوا بر اووه

نه ینوک یتنه پیش چاوت به لکو به خوت ده بیینی
وه کوو حاجی به که ی چاو کز پشتی کوورو چه ماوه

نه فسی قه ناعت ناکا ناگادارت با بکه م
وهک پی ریژنه جووله که شهرم و حه یای رژاوه ا

هۆی چوونم بو ههولیر

له سالی ۱۹۵۰ دا

من فقیرو دل حەزینم بو ههزاریم خەم دەخۆم
رووت و برسی و دەر دەدارم سالی جارێک خۆم دەشۆم

سابوونم گله حەمامە دەچمە ناو مزگەوتەوه،
هەر بە ئیتۆک پاره پاره و شەق شەقم کرد قەلبی خۆم

خۆم بسووینیم بە سووتان، با بسووینیم چاکترە
لەو زیانەیی وای بە تەنگی حەسرەتی یەک ناهە جۆم

رایەخم ئەرزە سەزینم، بێخەفیو چەترم سەما
بێ ری و جێ و دل حەزین و بێ دەرو دێوانە خۆم

رۆژو شەو دەردو فیراق و دەست لەسەر دەستی بەتال
خۆ ئەرز زۆرو فەراخە من لە کۆیە بو نە پۆم؟

پێ دلەم دەردو مەراقە ئەو مەراقەت بێ بلییم
لێم گەرین تو خوا رەفیقان کوشتهیی حاجی سەگۆم

غەدری مامە زالمەکانم داخی وان سەر باری یە
زولمی واکەیی ئەو تەریقە بو دەدەیی هەیی مامی خۆم

تۆ ههزاریی و دەر دەداری بو دەتۆشی سامیا
تۆ فقیرو بێ مەکانی قەت مەلی من خەلقى کۆم!! (*)

«ئەوھى دەژى تا بخوا»

ئەوھى دەژى تا بخوا بىرى باشتر نىرە تو خوا ؟
چونكى خواردن بۆ ژىنە وا مەكە وەختت بىروا

بخۆ تا بۆى «سامى» ئىرسى دەولەتى جامى
لە قەولى سەعدە دىنە عىلمى مورشىدى شامى

«بە خەم سەر خوشىن»

ھەندەك سەر خوشىن بە ئارەق نۆشىن
ئىمەش بىن شەراب بە خەم سەر خوشىن

بە خەم لەوانەى بە دىن بە درۆ
لە ھەندى عايد بە خۆ داپوشىن

وا لە ئاۋ دىنى خواش خوشى ناۋىن
تېرى فسادى لە تارىك داۋىن

ئىيان پىرمىن لە ھەمىمانە
پىرو گلۆن لە بەرگى خاۋىن !!

«راست بلی»

که سیک زانایه شیک نه زانی
دهبی به زانا بلی نازانم

که واته «سامی» هه زانین باشه
وا بۆت ده رکهوت له ناو دوانم

«حاجی قادرو بیامی»

مه رگه و ژین میسلی سیهرو تاوه
ئهوی باقی بمینی هه ناوه

خۆزیا بهو نهکا ده بیته ده لال
کورد هه راج ده کاو شه رمی رژاوه

دۆلار په رستی ، گهل فروش ، سهه شوپ
کورسی و تهخت و تاج له بۆ کئی ماوه !؟

عیلم

عیلمه بهرزی و عیلمه روحی میلله ته
عیلمه مایه‌ی نه‌صره‌ت و هم فورسه‌ته

عیلمه رادیو و کاره‌باو و طائیرات
عیلمه کار و پیشه‌سازی و رحمه‌ته

عیلمه کشفی کرد ته‌مامی کائینات
عیلمه دهرمانی نه‌خوشی و غه‌فله‌ته

عیلمه جه‌وه‌ر بو به‌شهر و دهرده‌خات
عیلمه گهر میللت بخاته عزیزه‌ته

عیلمه گهر میللت له زیلله‌ت به‌ربدات
شاهیده بو خاکی چند پر قیمه‌ته

عیلمه گشت دهر دو نه‌خوشی چار ده‌کات
عیلمه دایم پر له گه‌نج و حیکمه‌ته !!

عیلمه تاریکی جه‌هل رووناك ده‌کات
عیلمه بینای ئاوه‌دانی و شه‌وکه‌ته
جه‌هله گهر میللت له نه‌رزی روویات
ئه‌و نه‌خوشی و باری دهر دو میخنه‌ته

«سامی» عیلمه قووه‌تی شیر کز ده‌کات
عیلمه سه‌رچاوه و خودانی غیره‌ته

دنیا

دنیا دەوران دەورانە دەوری خۆمان زانی بە
بچۆ هیلکەم بۆ بکرە زەردینە ی تیدا نیرە !

ئیمان بوو بە دینار سەبەرم بەدی یا سەتار
خێرو خێرات بوو پیا هیچیان لە بۆ خوا نیرە

بەلام چ شتی دەبینین ، بۆتە جیگای سەر سورمان
هەرچی دیتە گفتوگۆ وەك محامی و قازی بە

زۆریش دەلی وەلیمە ، بە تەسبیح و زیكری زۆر
بە ووردیش لێی دەتۆرین ئەعمالی شەیتانی بە

دەلێن بە قسەم بکەن ئەمما بە ئەعمالم نا
چونکە خۆی خۆی دەناسن ئیمانی تیدا نیرە

چەندی عالیمی بێ ئەمەل وەك کەرەو باری کتیب
لە سەرکەوتن بێ شکە ، نەسرو مەیدانی نیرە

خوا عالیمە بە باطن ، بە زاھیریش دیارە
قەلبی بۆشە لە زانین بورھانی بێ سامیرە

«رهوشتی بهد»

پاله وایتکم ئەما پالەوان ،
تووشی هیچ نابم خۆم و ناوچهوان

پاله وایتکم ناترسب له شهو
له ناو دۆشه گا پرخو هۆری خو

بۆ شهڕ خه یالی هەر من دلیرم
له لی ئەقهومان به شیر دەوترم

کاتی روژ ههلات له خو ههلهدهستم
ههتا چیشته تهنگاو خه والوو مهستم

پاشی قاوهلتی دهچم بۆ بازار
جاریک نا تۆرمه ههتیوو ههزار

له سواری تهماع عهجیب سواریتکم
بۆ ئادهمیزاد وهک ره شماریتکم

بۆ خۆمه لکیشان ههروهکو بولبول
خیانته دهکهم له سایه ی قشپل،

له بهردهم عالم دایم له زیکریم
خوا ناسی به دل نایته فیکریم

تەسبیحات و نوێژ بە رۆژو شەوئ
بە هیوای ئەوێ دنیام دەس کەوئ

بەزارو زمان کاکە گیان دەکەم
ئینسان بە بێ دەنگ تووشی زیان دەکەم

هەتاکو بێدەن رینگەو مەیدانی
منم فیتنەچی لە پیش نەزانی

هی بێی ئەوێریم هەر نەفسی خۆمە
جاریکی بۆ خۆم، خۆم ناکەم لۆمە

دایم هەولە دەم لە بۆ ناریکی
بۆچی نا ترسم سالی جاریکی ١٤

دەتۆرمە ئینسان زۆر بە بچووکی
لە دەستی خۆمە گرانو سووکی

ئەوجا بزانی ئەمن چەند ئازام
لە بۆ ئیش تیکدان چەندە شارەزام

جاری بۆ زانی گوتیم نەدا قورئان
تا رەحمم بێ بکا خوای عەزیموشان

لەو خوایە گەورە سامیکی ناکەم،
چ بخوێنەوه کردەووی چاکەم؟

«له داخی چیمه»

له داخی چیمه و چیت نووسی قه لیم
حه کیمی نه زان نازانج نه له م!

یا ده لنین عاشق به دهردی یاره
بو یار ده نالنج و وا دهرده داره

نازان له دست جهوری ناکه سان
مامی مل هوپرو له چاکه ی خاسان

بیری منی برد گه مه ی پی ده کا
جهرگی سامی له ت وا خوئی ی تیده کا

«خەم»

من خەم ھەردەم خەماوی کارو پیشەم ھەر خەمە
بۆ ھەزارم دڵ بە تاویم غەیری زولفبو پەرچەمە

«من خەم خواردو خەمیش خوینی سەرم دەخواتەو» (*)
تاگو سەد سالی بنووسم قەت خەلاس نابێ کەمە

عالمیکە دەرس دەلی پێم تاگو مردن من فەقێم
شەو کە داھات گر دەستێم نا سەحەر من لالەمە

من لە ناو کۆتی فەقیری و دوژمنانیش پێم دەلێن
تۆ رەش و رووت و نەزانی، دین و دنیا من ھەمە!

سەروەتی خواریت لە بۆ خۆت رووسی ناو زگ رەشە
فلس و دینار دینی تۆیە، دین و دنیا من ھەمە!

ھەزرت ئەفەرموی ئەمانە چاکترینی ئوممەتن
ژنیان بەرەنجی شانە خۆشەوێستی ئیمەنە

سامی زیندانی خەمانم (یا رەسول اللہ) دەخیل
تۆ پەرتشانیم دەزانی بۆچی فیکرم دەم دەمە

(*) بیری ئەم دێرە لە شیعریکی نالی وەرگیراوە.

هه و النامه ی پینیر

«شيعری دلدارى»

«بهخت»

وای له بهر بهختی رهشم روژو شهوم زاری به
فرمیتکی خوینی گهشم به چهشنی مرواری به

مهلین بو زاری دهکا خهمه خه مخواری دهکا
په رچه مه هاری دهکا عیلله تی ناچار یه

په رچه می رووی هه لداوه ، دلیم له دست نه ماوه
زولفی به چین شکاوه ، کهزی به که ی رهش ماری به

مولکی جهم و فهره ی دوون ، وا دینت چه رخی گهر دوون
قووتی دان بی سهرو شوون بو هی تو سهرباری به

له دهستی بهختی کوونی با له شاخان مه جنوونی
بمیری بی سهرو شوونی نهک له نالی شاری به

ئه هی ئاسه فی خه مخوارم ، بو خوت وهره هاوارم
وهتی بو تو له زارم ، دهردم سهختو کاری به

وا ئه شعاری نیزامی بویته میراتی «سامی»
هی من له بی نهجامی و هی تو عیشق کاری به !

گیانہ کہم

حەسرەتی دووری فیراقت خۆم دەخۆم دلخوازە
دەنگی بولبول والە حەسرەت نەعەوو ئاوازە

عودی خوسرەو، جامی جەمشید، جەیشی ئەسکەندەر تەمام
پاکی بۆ خۆشی لە کەیفو خەندەیی گولنازە،

جەنگی هیتلەر جەیشی یۆنان هەلسەتی تورک و فەرەنگ
هەر بەشی حەملیکە بۆ من وەك موژە ی سەربازە

مولکی ئیران و فەرەنگ و بیرو رۆم بۆ چی یە ؟
من کە کوشتە ی زولفی چین و چاوە کە ی پر نازمە .

چی بکەم چارم لە دەست چوو ، سەبری ئەییو بسم نیە
بۆ نەمامی قەددی شوخت وەك تەیر پەر وازمە

هەندێ جار ان رووی خۆشی و کەیفو بەزمی شوخە کەم
هەندێ جار ان وا لە شاخان بۆ لەیل هەر گازمە

هەر بە مندالی کە سامی دەرسی عیشتی خویندووە
ئکئوی هیجرە تا کو مردن رینگە و هەرازمە !!

«له داخی تو»

له داخی تو من مهجنوونم شهو نالینو روژ زهبوونم
دهم له باغان له گهل بولبول له باخی خونچه و بهیوونم

له بهرگی زارو دهرویشی بو نازی له یلا ناکیشی
دهم دورو دهم نزیکی نهوهك له یلهم دلی یشی

هر چهندی یار بی وهفایه راده گرم نازی له یلایه
چهنده دورو بېم لئی نزیکم دلمی له لا به جیمایه

سانیعی رووی وی له یلایه چهندی وهسفی کهم هرمایه
نهققاشی هر خوی دهیزانی خهتی نه بروی چون کیشایه

زارو عومر به با رووی به بولبول چی خونچه رووی
داخو کهینی دهلین سامی له دنیا دا نهویش رووی؟!

دل بوته بولبول

دلی بولبول ده نالینئی ئەتۆش خونچەیی لە باغانی
لە هیجرانت هەتا رۆژی مهحاله خەو لە چاوانی
سەحەر مات و دەلین رۆیی فیغان کەم با بە ناچاری
کە کوژراوم بە قاقایی و بە نووکی تیغی موژگانی
نەماوە حالەتی ژینم لە تاوی تۆ ئەوا رۆیی
لە مەو پێشان کە نەم دیووی گوتم: ئاخۆ بە ویجدانی
دلی بردم بە راکیشان دەبا بۆ خۆم بنالینم
بە داوی زولفی پەستیتی لە ناو چاهی زەنەخدانی
قەمەر روون بوو گوتم: یا رەب چ سیرپرێکە کەچی تۆریم
کە ئاوتنەیی روخی یارە کە پۆشراوە بە موژگانی
بە خەندە پیتی گوتم: بەسیه، هەتا کەینئی دە نالینئی ؟
ئیشارەیی باخی سینەیی کرد گوتی: فەرموو بە پەنجانی
لە لایەك غەبنەبەیی تەری و لە لای گەردنی بەلوور
بە خۆشیی کەوتمە تۆشینی لە لای لەیلا بە میوانی
وەکو تفلێکی برسی بوو دلی مەست کرد بە شیریی پاک
ئیتەر کەوتم بە بێ دەنگی ئەما نالەو پەرتشانی
ئەما «سامی» نە دەردی لەیل نەهیجری فیتنەیی ئەمام
ئومێدی هیچ ئەما شەیتان ئەما بازاری شەیتانی

«شه مال وهره»

شه مال وهره باخ بينه بو گول چنين يار بينه
خونچه سوور بوون له ناو باخان ئيستا کاتي گول چينه

با يتن بسم بينن له شتوهن له گهل بولبولاني چيمهن
دهميك قاقاو دهميك گرييان چه شني مه جنوونم به ديمهن

له چيمهن له گهل بولبولان فوغان کهين بو خونچه ي گولان
شه و تپهري وا به يانه چاو له زيگاي که مهر شان

شيني بولبول له گهل سامي نه يان ما سه برو ئارامي
خونچه واهات دهم کاته وه عيشق کوانچي کوا ئه نجامي ؟

«کراسه کهت کتانچینه»

کراسه کهی کتانچینه بۆ به دل وا غه مگینه ،
هه تا کهی هه سرهت هه لکیشم سه ر بلنکه خوی بینه

هه تا کهی هه سرهت زالمه وا دووری تو ئیقباله ،
کهی بریت بوو ده نالینی روژو شهو گریان حاله

روژو شهو گریانه حاله وه کوو مه جنوون بی ئیقبالم .
چاوه پری نامهی وه فاتم کهی بۆم دینی بای شه مالم

(سامی) نزیکه مات به یان دهرن ره قیبو بومه یان
فیکری خه مخوریت نه مینی ره قیب مه روانه بی هه یان

«شو خه کهم»

بالای شلی وا وه ستاوه زولفی له گهردن ئالاهه ،
ده لین بۆ عاشقانی غه مگین چه تری به زولفان هه لداوه

عاشق ناچی بۆ ناو ئاگر به حوسنی له یلا سووتاوه
له باخی سینهی به خنده له یاران وابی کوژراوه

نه . کوژراوه ، نه سووتاوه ، بلین . به یاران هه رماوه
له سایهی زولفی داو داوی سامی به شادی وستاوه

«قەدى شلەو چاوی بازە»

قەدى شلە چاوی بازە چەند خومارە پر لە نازە ،
زولفی وەك لەشكر وەستارە موژەى خوینریژی سەربازە
بە قەى خەلكى لىم بەقینە بو کوشتنم زۆر دلخوازە
دل دەنالئى وەكوو مەجنوون رەقىب چەندى لئى بەگازە
لە خوښى ژینى دنیادا هەرچى عاشق بئى بئى نازە
لە بو پىرو لاوى تازە دەردى عىشق زۆر هەورازە
هەزاران عاشق كوژراون چۆن چارى من دەكرئى تازە
بم كوژە سامت لئى ناكەم بو عاشقان كوشتن جيازە !

«قەد عەرەەر»

شل كەمەرو قەد عەرەەر و سالاری شلانی
بالا گول و موو سومبول و ئارامی دلانی

عاشق بەچە گەردن كەچە بۆ گەستەیی ئەژدەر
بی نازە دەلین سازە بە دلخوازی دەزانی

ئەو زیللەتە پیر ئەزیزتە كەی فورسەتە فەرموو
وەرە بۆ لاشەیی و ئیرانە كە دەرمانی، دەزانی

«سامی» هەیه ئەو نامەیه هەر بۆ مەیه كەی دئی
ئەسەرتیکی، خەبەرتیکی بەدە گەرتۆ بە خەتانی!

«یاری بی وەفا»

دوور بە لە یاری بی وەفا دەتخانە ناو جەورو جەفا
كوشتن لای یاران سەیرانە دەتكوژی بۆ سەیرو سەفا

عاشق دەكوژی و قاقا دەكا، دوو ئەگریجەیی تاتا دەكا
عاشق نەفام و بی هۆشە بە سەحصاری پروا دەكا

مەلین بۆ پروای نەمایە، بیستومە سامی، كوژرایە
دل وەك پەروانەیی بی دەنگە یار وەكو تیفلی ساوایە

پەرچەمى چىن چىن

پەرچەمى چىن چىن لە سەر رووى ھەر كە دىتە پىشەوہ
پىچە بوو گەر ھاتە گولشەن ،چاوەرپىم كەى دىتەوہ

وہك غەزالە ئەو لە سەھرا جار بە جار لىم ون دەبى
جار بە جار ش دىتە بەر چا و جار ئى دى ون پىتەوہ

شىخى مورشىد گەر بىنى وىل و سەرگەردان دەبى
عەينى مەجنونە لە شاخان رۆژو شەو دەخولیتەوہ

دیتە گريان و فيغانى ھەر دەگرىم بى قەرار
رەنگى خونچەو دەنگى بولبول ھەر كە دىتە گویتەوہ

تيرى موژگانى لە جەرگم خەنجەرىكى كارى يە
تىنى عاشق كوژ عەزىزان خوئىنى لى دەتكىتەوہ

ئەى رەفيقان لۆمەكارى من مەكەن ئىوہ و خودا
ھەر كەسى لى دا بە موژگان زەحمەتە ھەسيتەوہ

ئەشكى خوئىنم لە چاوان ،وہختى وەستانى نىرە
با نەزىم توخوا بە زەحمەت بىم كوژەو بىرپىتەوہ

يا پىرسە ھالى من وا بو فىراقت رۆژو شەو
ئەشكى خوئىنم لە چاوان بو چى نا وەسيتەوہ

سامى غەبارو ھەزارە بۆچى نەبتە باخەوان
چەندە خۆشە دوو ھەزاران شەرت بىھستن پىكەوہ

«عیشق»

له دهردی عیشق اکهمیکم زانی
ته ماشا ده کهم زور به گرانی
ئهوی بی درۆ چوو بو ناو عیشق
له دلی دهرناچی وا به ئاسانی

ئهوی عاشیقی نه خشی ئیلاهن
خاوهن سامان و سهروه رتو جهان
زه نگین ئهوانه ن هر وه کوو سامی
له دهریای عیشقا سولتانو شاهن

«له یله کهم»

تو نه گهر بئ حالو بئ حالیم نه پرسى له یله کهم ،
شیتو شهیدامه له تاوت دهشتو سهرا تهى ده کهم
گا له سهر کیوان ده سوورپیم گا له فیکرى شیرنم
گاهى سولتانم له دلدا گاهى ئینکافى ده کهم
گا له باغان دادەنشین مهى ده توشین دەم به دەم
گاهى ته نهامه نه شاخان روو له دهشتى رهى ده کهم
گاهى مه جنوونم له تاوان کارو پیشم زارى به
گه خه ریکم ههر به قاقا مه یلى تاجى کهى ده کهم
عامیلیکم رووتو ناچارم لومه کاریم بو ده کهن
دیلو به خسیرم له بویه شیوهنو وهى وهى ده کهم
پیم ده لئى یار وا ده بینم ههر که دئیوانه ی له بۆم
وا مهزانه په رده یه بو دیتت پیچه ی ده کهم
روژى دیتو وا له پیشا ههر که روژى شادی به
وهك زوله یخا بو عه زیزی مه نعى دوو غونچه ی ده کهم
موده تیکه چاوه رپیم بو لوتفى زیباو بو که ره م
زور به تاواتو حه زینى سه یری نهو شوخه ی ده کهم
وا له به حرى سوورى خوینین پیم ده لئى خو نا خودا
فهزته نه ی به حرى له پیشه (سامى) غه رقى مه ی ده کهم

ياره كه م

له سه ر خورشیدی روخساری نيقابی زولفی هه لداوه
له بۆيه موشته ريم زوه ره خه جاله ت مات و دماوه

چ به زمين بوو ئه وئى رۆژئى وه كو ياريم كه كوچى كرد
وه كو يو سووفى به عقووبى كه ده فروشا زوله يخواوه

وه كوو بولبول كه داماوه له تاوى گول ده نالينى
كه وهى زانى مه يين بوو ئه و له ناو زارى قه ده ح ماوه

بلين بولبول سه حه ر رۆبى له بهر چى مات و بين ده نكى
به شاهيدى نه سيمى ده م كه يار ئيستا له خه و ماوه ا

بزائن دل نه كوژراوه خه ريك ماوه له دوو لاوه
به داوى تا كه مه ندى كرد ، به په نجهى سوور كه خويناوه

مه لين (سامى) ده نالينى كه كارى ئاهو نالينه
ده با بۆ خۆى بنالينى له بۆ به ختى هه تا ماوه

بولبوليكم

بولبوليكم من له باغان پاسهوانى غونچه مه
روژو شهو كارم گرینه تا سهه هر هر ناله مه

دوو گولن بو كوشتنى من زهردو سوورو زور جوان
خو نه گهر بى پيم بدا يار چى بوئ ليم هر كه مه

سینه به فرى چاو خومارا پروو له من كه روو به پروو
لاده پيچهت زهخمه جهر گيم ئيتتيزارى مه لحه مه

(ساميا) تو بو ده پرسى؟ ئاينى خوت بى بلیم
بى بزانه (بهردى نه سوهد) جى مه قامى سوجه مه

«مه‌که‌ن مه‌نعم»

مه‌که‌ن مه‌نعم به ریسوایی ره‌فیکانی وه‌فاداریم
په‌ریشانییم به په‌نگیکه له‌حالی خۆم که بیزاریم

له‌ بۆیه ماتو خه‌مگینم نه‌ماوه‌حاله‌تی ژنیم
مه‌حاله‌من نه‌جاتم بێ مه‌که‌ن ته‌گیر له‌ تیماریم

نه‌لوقمانو نه‌ئه‌فلاتوون،عه‌لی سیناو ئه‌ره‌ستۆتا
به‌لاشن بۆ برینی من بلین یار بێ به‌هاواریم

ده‌سووتی دل ده‌نالینێ به‌دوو چاو خۆین ده‌بارینێ
له‌بۆیه خۆین له‌چاوم دێ به‌موژگانی برینداریم

عه‌فووم که توو خودا له‌یلا، نه‌ره‌ک بمرم به‌مه‌جنوونی
له‌من عاجز مه‌به‌هه‌روا، هه‌ژارو ده‌م به‌هاواریم

نه‌ترسم من له‌زولفی توو موژه‌ی تیژت وه‌کو خه‌نجهر
له‌قه‌یسه‌ر چۆن ده‌ترسم من ئه‌تۆ یه‌ک بێ له‌ئه‌نصارم

له‌هیجری یار هه‌تا مردن ده‌گرییم و ده‌نالینیم ،
له‌«سامی» دیده‌نی یاره‌ده‌نا هه‌رده‌م که‌رو لالم

خۆ ئه‌گه‌ر وه‌ک من جلی چلکن بێ

به‌پیشو سمیل چاره‌ی کولکن بێ

له‌لای قاپیه‌وان هه‌ر ده‌ر کراوه

هه‌ر قاپی تۆیه‌که‌نه‌گیراوه

من که‌لیقای تۆم هه‌رزان ده‌سبت که‌وی

له‌بورده‌باری به‌نده‌ت چیم ئه‌وی

غهمزه‌ی چاوانی

منی شه‌یدا کرد غهمزه‌ی چاوانی
دلّم ده‌نالّی له ناو داوانی
له داوی زولفان چه‌پسو زنجیرم
خه‌تی کیشاوه ئه‌برۆی که‌مانی

غهربو ته‌نها له‌لای ئه‌سیرم
له جهرگم ده‌دا تیزه‌ی موژگانی

عاشق کوژ دیارن به‌خودا له‌چاوان
به‌لام کوشتنی که‌س بیهی نازانی
که‌کوشته‌ی که‌مه‌واله‌سیداره‌م
بی که‌س ده‌م تیرّی له‌تیو زیندانی

که‌س لیم ناپرسی بوچی کوژراوم
غه‌یری هه‌ژاری گوناهم کوانی؟

له‌لای ره‌قیبان غه‌درم لی کراره
به‌لام سه‌برم گرت سه‌بریکی جوانی
سامی نه‌ماوه‌فیکری هه‌رماوه
عاشق ده‌یزانی داخو هیجرانی

«پیر بوم له هیجرت»

پیر بووم له هیجرت پشتم چه ماوه
تا که ی بنالم هیژم نه ماوه
تو منت کوشت و به خه ی کنی بگرم
له بو تو شهیداو حالم نه ماوه

بو یار ده نالی و شهیدای له یلایه
بو بیهن بو لای شیخ و مهلاوه
من برینداری تیری موژگانم ،
خالو نه گریجه ی چین چین وه ستاوه

به چاوی جوازو نه برۆی که وانی
به داوی زولفان نه منی به ستاوه
بابی لوقمانی دهردو برینم ،
بلین برینی موژه ی کولواوه !

ئاوی جۆباران ووشکه به هاوین
خوین له چاوی من بو نه وه ستاوه
روژیک له شاخان ده سووپر امه وه
له یله که ی خۆم دیت کوتری ده خولواوه

له ناو کتیر و سووسن و سومبول
له منی ده پرسی ده ی گو گه رماوه
بلین یتته لام سامی غه ربه
تا به خه می من سه ری نه ناوه

« خویاه چیم لی قهوماوه »

خویاه چیم لی قهوماوه بهختم بۆ وا داماره
وهك پیریکى سه د سالی به لایم پشت چهماوه

چه میوم وه کو گۆچان که وتمه ناو دهر دو غه مان
وه کو داری دیمه کار له چیاو چۆلان روواوه

له چوار فهصلان سووتاوم نه ماوه هیزی چاوم
زستان له به فرو باران ، هاوین له بهر هه تاوه

له ناله و دهر دی یاریش هه نه خویش و دهر ده دار
دایم عاجزو غه مبار فرمیتیکم وا له چاوه

ته ویش هه وه کوو عه رعه ر ، بالای سه روو سه وه بهر
زولفی چین دینه خوار که یهك یهك و به داوه

داو به داو دینه خوارئ وهك گیابه ندی به هاریئ
دهمئ رووی داده پۆشی دهمئ په رش و بلاوه

ته وا سامی کوژراوه تیری موژهی لی دراوه
قاتیلی وی بناسن په بجهی سووری خویناوه !

« کوشتمی »

کوشتمی ئەو وا به موژگان چاوه‌کانو غەمزە‌کە‌ی ،
چە‌ندی خۆ‌ی لێ‌م دادە‌پۆ‌شی دياره‌ روین و له‌‌نجە‌کە‌ی

خۆ‌ی به‌‌سه‌د به‌‌رگان بگۆ‌پێ‌ هەر دە‌زانم دو‌لبەرە
چاک دە‌زانم یاری خۆ‌م و شو‌خی کە‌یف و بە‌‌زمە‌کە‌ی

دل کە‌ رو‌ی هاتە‌ لانت و کە‌وتە‌ ناو داوی زە‌نە‌خ
هاتە‌ پێ‌ش چاو باغی سینە‌ و شل بوو بە‌‌ندی سوخ‌مه‌‌کە‌ی

بە‌‌سیه‌ بێ‌ رحمی هە‌تا‌کە‌ی زالمە‌ی عاشیق کۆ‌ژە ،
قاتیلی خۆ‌ین رێ‌ژ دە‌ناسی دياره‌ دە‌ست و پە‌‌نجە‌کە‌ی

پێ‌م دە‌گۆ‌ من ئە‌ی دل‌ا چیت کرد له‌‌ هيج‌رو دە‌ردی یار
رحم‌م نا‌کا یار له‌‌ گە‌ل تو‌ پاک‌ی رو‌ی ره‌‌نجە‌کە‌ی

دل دە‌لێ‌ لاشە‌ی به‌‌ تالی پیری بێ‌ فیک‌رو نە‌زان
من له‌‌ تو‌ی چاتر دە‌‌ناسم نازی لوت‌فو له‌‌ه‌‌جە‌کە‌ی

عیشقی له یلا

غهم و تالییم زۆر له میژن ههتا له یلا دێ مههم ئیژن
با له یلا ییتن کفنم کا ، قهبرم به گولای دا ریژن

وهسیهت بێ ییته سه رینم بو خوی بداتن ته لقینم
بشاین گوته تی بیینم ، ئیوه و خودا وای پی ییژن

کفنم بدرووی به زولفان ، له جوی زه مزه م ئاوی گولان
به عاشقان یینن تابو وتم ، ههتا فرمیسکان دار یژن

خوینی به کر مهر گه وهری وه کوو سه گد پیمان ده وه پری
زین بو مه مه ، مههم بو زینه ، چه سوود لالو که پرو گیزن!

عاشق به سام و مهردانه له ناو نالین و دهردانه
عاشق نه گهن به مه خسوودیان له ژیندا کورت و در یژن

ياره كه م

چەند جەزام دەي من رەزامە ھەر عەزیزو يارمى
كەي گوتوومە لاي كەسيكى باعيسى ئازارمى

چونكە سولتاني لە بەر دل گامى رزوانو دەمى
بۆ دلى غەمگين و بى كەس بولبولى گولزارمى

وختى موژگانت لە جەرگىم دا وەكوو خەنجەر دەلین
مەرھەمى دەردى برین و حازرى تىمارمى

گەر بە پەیمانە حەقىقەت كارى من يیتە نەزەر
مىهتەرى رینگای خەلاس و خازنى رزگارمى

كەينى دلخۆشى غەرىبى ھاتە فیکرى شىوونت
قووتى روح سەبرم بە تۆدى خونچەبى جۆبارمى

شىوونو زارى كە سامى گرتووو و ھەر تۆى سەبەب
لەشكرى تاتارى پەشمە چونكە خۆت سالارمى

دل و بولبول

دوئیتیکه چووم بۆ باغی که نالینی بولبول بوو
نهغمه یه کم گوی لئی بوو، له وینهی یارو دل بوو
وهك دل بۆ یار دهنالی کس نهیتن به حالی
بۆ ئاوی خونچه و ده می، نه و نالینهی قابل بوو
من یتیم ده گوت نهی بولبول، بۆ دهنالی وا به کول
ووتی: شه و پاسه وانم به یان مات چاوم گل بوو
بۆ و مه پاسه وانئی، نالینی و نهغمه خوانی
خونچه منی شهیدا کرد، وهختیکی ههستم گول بوو
بۆچی لیم ده کهی پیسار، تۆش وهك منی بریندار
باسی خۆتم بۆ بکه یاری کاممان عادل بوو
ئهتو عاشقی خونچانی رۆژو شه و له باغانی
تو یاری منت بدیا چ شوخ و که مهر شل بوو
زولفی وهك عه بهری خاو یهك یهك وهستابوون به داو
سوجه تیان له گه ل نهسیم له سه ر ئالتوونی مل بوو
به رۆژو شه و دیوانه م، چاوه پیتی نه و په یمانه م
له گوفتو لوتفی شیرین ئارامی دل کامل بوو،
ئهتو دهردت گرانه، یا (سامی) ت په ریشه نه
جینگای من باغی (ئیره م) هیلانهی تۆ سه ر چل بوو

«دل په ريشانه»

له بۆ تو دل په ريشانه ، به روژو شهو له گريانه
له عالم و ابني تر ساوه ، که شيتي دهستي په ريشانه
له وهمي گه ردهني به لوز ، سوله يمانه دلش وهك موور
له عقلي من گه لك دووره ، لوتف که چهرخي دهورانه
دهبا بهس بئ په ريزاده ، به په نجهت په رجهت لاده
بسووتئ دل به روخسارت که ته يريكي له داوانه
چ حاجت پرسی لوقماني که سامی کانی دهرماني
له سينه ي باغي له يلايه ، ده لئ ي باغي به هارانه

دل په روانه يه

دل له دهوري شه معي له يلا هه روه كوو په روانه يه
قهلبی بڼ هوشم له تاوی هه ر ده ميک ديوانه يه

وا له ريگای ديدنه ي يار ، هاتوچو تاكهی ده كا
دهردی سهك مهرگی هه تاكهی كاری نه م دهورانه يه

ناتهشی عيشقی زوله يخوا وا بسووتی له و دلهم
جاری ناتوری له لاشم ، هه ر وه كوو ويوانه يه

زبللهتو زارو فراقهت ، ووشکی كرد خوینی جگر
پاسه وانی ده رگهی تو ، بڼی بهشی ده رگانه يه

وه عده يی وه صلت به من دا ، بو نه هات وه عده يی وه فات
كهی قوبادی من عه جه م نیم مه يخه ره نه و خانه يه

خوسره ووی به ختت له سه ر من شیرینی كرده مهرگ
خانه يی سه برم گری گرت ، چی بوو نه و په يمانه يه

سامی بڼ هوشیم په قینه ، هاتو خستیمه خه تر
خوشی پاش تالی كوانی ، كوانی نه و لو قمانه يه !؟

«شیت و شهیدا بووم»

بۆیه شیت و شهیدا بووم چونکه یارم توراوه
به زمانی بهد کاری بهد، دوعای بهختم شوراوه

نه شیت و نه شهیدامه، لۆمه کارو پرسوامه
رهقیانی بی و بچدان، ده لاین عقلی گۆپراوه

ههوری نه میم و دوو پروو ته می کرد خورشید ون بوو
بۆیه شه و هات بۆ نالین پیچهی زولفی هه لداوه

ده لاین ئه ی چهرخی گهردوون چه ندانت کرد به مهجنوون
ئه و ههزاره ی ده بیینین پهریان ده ستیان لی داوه

مه مکوژه به دهردی سه ری، لیم ده ی موژه ی وهك خه نجهر
رهحمی بکه به حاله، عالهم لی هه ستاوه

ئه و یاره دیده کاله، ووتی: به سیه مه ناله
زکی باوهر ده کا بولبول، که خونچه ی لی ره نجاوه

خه یالی خاوه ره قیب «سامی» له فیکری ته ییب
ره قیب له و دوو ریگایه له شهیتانی خراوه

«خۆشه‌ويستم»

خۆشه‌ويستو خەم ره‌ويستم وا له‌بۆ لام هاته‌وه
هاته سه‌رخۆشی خەمم يا ،هاتو دل ده‌رکاته‌وه

هاتی دل ده‌رکەي عەزیزم حەپسو زنجیری بکەي
يا له‌ سێدارەي دەدەي به‌و زولفی وا تاتاته‌وه

يا به‌ سالاری موژانو زولفی وه‌ك جه‌یشی فه‌ره‌نگ
دی‌یه مه‌یدانی ته‌پۆیه‌ك به‌و هەموو شاماته‌وه

پاشی مردن وه‌سیه‌نت بێ قه‌برو تابووتم بکەي
لای سه‌رینم رابوه‌سته‌و با ره‌قیب پرواته‌وه

کافره‌ی مه‌زه‌ب مه‌سیحی یا ئە‌نیه‌ به‌سیه‌تی
ئاهی من واهاته‌ مل توو گه‌رده‌نی پاپاته‌وه

تا مه‌لائیک لێم ده‌پرسن «سامی» ئە‌عمالت چ بوو
من ده‌لێم له‌یلا ده‌زانی جوابی من با بداته‌وه

«له حەسرەتی لەیلا»

عەمرم روویی بە تالان ھەر خەمخواری و گریانە
دایم لەگەڵ یەکدی زیز من و چەرخێ زەمانە

روژم وەك شەوہ بێ ھوش شەویشم ھەر نالینە
بە چەشنی ھاوڕێی بولبول، عاشقی غونچەیی گولانە

لە دنیا ھەر دەنالیم، لە حەسرەت رووی لەیلا
ئێستا بە من چی مەئوا، پێر لە حۆری و غیلمانە

خۆم دلی خۆم دەداوہ، دل دەیکۆم تو مەجنوونی
بەھاری ھیجران و ھاات، خەم دێی لەسەر خەمانە

وہختی سەر پڕینت ھاات، خەلاتت قوربانێ بە
رازبە گەر تو بلێی، بەلام فیتنەیی شەیتانە

عاشق دەردی گرانە، سامی لە دل نامینێ
چەندی پیر بێ ساواہ، مندالی بەر مەمکانە

به سیه تی نالین

به سیه تی نالین ،هاوارو زاری
وهره ناو باخی وا گول دهباری

وا گول بارینه نه سیم و بولبول
به نه غمه ی شادی وا ده کهن یاری

وه نه وشه و سووسن ،سونبول له باغان
سه ریان تیک ناوه و هاژه ی جوباری

میشک ده ژینتی و ،دلان دهر فینتی
له ئیش و تازار له ناو خه مباری

بای خهم با پروا موژده له یاران
هه ناسه ی دینتی ،له بو رزگاری

هه تا ئیستا که « سامی » نه زاین
بوو بوو به بهرگی چارو ناچاری

«وهك مندالم»

وهك مناله بيرو هوشم چاو له دوو، دوو مه متوه
بهس به داوی زولفی تاتا بی خه تا بېم بهسته وه

شه و له نالینی فیراقت حالی من هر شیوه نه
وا سه هر هات خه و له چاوت تابه که ی نا ره و ته وه

نا ئومیدی وه سلی خۆتم، گهر بکه ی خو دولبه ره
زور بترسیتن له ئاهم گه نجی ماهی نه و ته وه

وهك هه ژاری وهك منت کرده نیشانی تیری خۆت
به و جه مالی شیرنو ههم تاجی که ی خوسره و ته وه

هر له بویه دیته بهر چاوم به دایم رووی قه مر
لامه ئایینه ی ئه ره ستو قیسی جامی جه متوه

هیچ نه ماوه سه برو تاقت به ندی سوخته لایده
گهس نه یینی دهردی عیشقی حه سره تی پر غه متوه

مه ی کوژه سامی خه تای کوا بیخه لوتفو مه رحه مه ت
بو جهزای گریه ی به قاقا یته ناو جه نه ته وه!

خوین ریژی یاره‌که‌ی من

خوین ریژی یاره‌که‌ی من پیکه‌نین و خه‌نده‌یه
ره‌نگی خوینی جه‌سته‌که‌ی من و له‌ده‌ست و په‌نجبه‌یه

خه‌لك ده‌کوژریتن به‌خه‌نجه‌ر، من به‌توهمه‌ی عیشقی یار
خوین گرو هم خوین رژنم، یار نه‌یتن کی هه‌یه

ساحیرو عیاری یار وه‌ک میته‌ری باباییه،
په‌رچه‌می بو گرتنی دل، داو به‌داو و حه‌لقه‌یه

تانه‌که‌وتمه‌ داوی زولفانو که‌مه‌ندی یاره‌که‌م
ته‌یری سه‌را چون ده‌زانی بئیر دانه‌ خالی کولمه‌یه؟

ئاقابی رووی پۆشی ته‌یری دل بو کوی ده‌چی
شه‌و له‌بو مه‌جنوونی بی‌کس پر فیغان و فیتنه‌یه

جه‌یشی زولفانی له‌سه‌ر روو چین به‌چین وا دیته‌ پیش
ده‌نگی سالاری موژانی هاته‌هات و هه‌ی هه‌یه

چه‌ند به‌سامه‌ دیته‌ ته‌علیم مه‌خسه‌دی ته‌صلی چه
له‌شکری رۆم و فه‌ره‌نگی، بو‌هه‌زاری وه‌ک مه‌یه‌ ا

به هارو يار

چه ند خوښه فوسلی به هار گول وا دلان ده دوتی
خونچه بچنی جار به جار بولبول دایم بخوتی

له باخی ره یحانو گول چریکه و دهنگی بولبول
هرچی پیک یینی دوو دل دهرکه ی کابه ده ژینی

له گول یاری نازنین هر به قاقای پیکه نین
بکه نین یادی گول چین خهم له دلان نامینی

جا نهسیم بی جار به جار به ژینی شده ی لار
سه د صوفی بی و توبه کار به خوا توبه ده شکینی

تو یاری وهفاداری بهسیه نالین و زاری
به خوا فوسلی به هاری بو تویه گهر بمینی

اگراس کتان سوخمه ئال برؤ که مان چاو غه زال
گهر یینی دی شه مال په رچه مان دهه ژینی

«سامی» هه ژارو غه ریب ده خوتی وهک عه نده لیب
مالت ویران بی ره قیب له بهر تو نام دوتی

کراسه‌کە‌ی کتانه

کراسه‌کە‌ی کتانه سوخه‌ی له سه‌ر مه‌مانی
چاو په‌شی ئە‌برۆ که‌مان عه‌باکه‌ی تورکومانی

شه‌مال پیچە‌ی هه‌لداوه که‌زی له‌ ملان ئالاه
دلە‌م بۆ تو ئە‌ماوه به‌ حالی من نازانی

به‌ژنی ده‌لێ‌ی به‌یداغه مه‌مکی سێ‌وی مه‌راغه
وا جه‌رگم له‌ بۆ‌ی داغه بۆ ئە‌گریچه‌ و موژگانی

تیری موژهم لێ‌ ده‌دا وه‌عه‌ده‌ی خۆشیم پێ‌ ده‌دا
زولفه‌کانی لاده‌دا به‌ ده‌ست و په‌نجه‌کانی

زولفی عه‌نبه‌ری خاوه په‌رچه‌می داو به‌داوه
دلی منی گلداوه ، به‌ ئە‌برۆ و چاوه‌کانی

مه‌لێ‌ن باسی زولفانه خۆ عاشقی دێ‌وانه .
بۆ خۆ‌ی چه‌شنی په‌روانه ده‌کا مه‌یلی سوتانی

گه‌ر به‌ شه‌رت و په‌یمانی ، له‌ ناو خاکی کوردانی
داندراوه به‌ جوانی باغیش بۆ باغه‌وانی

ياره كه م

دل ئەمانەت بوو لەلای من هات لە بۆ خۆی بێردەووە
خستیه فيردهوسى به پهنجەى باخى سینهى كوردەووە

چەند جەرگ سۆزە لە بۆ من یارو ساحب مەرحەمەت
چونكى زوو زانی كە سیکم لەو هەژاری كوردەووە

جەننەتى سینهى به من دا لى بىمىم تا ئەبەد
نامرم ئاوى حەياتى لىوى یارم خواردەووە

جامى بەللوورم دەتۆشى چۆن بە يانكەم شیرینی
قەددى شمشادى به بەرزى و خال و دانەى و ردهووە

ئەى دلە تۆ بۆچ خەماوى ئیمرو دیتنى دولبەرە
وەصلی یارت هاتە پێشنى (سامى) كەوتە كەیفەووە

«تاسەھەر»

تاسەھەرمان عەيش و عوشرەت دەست لەسەر دوو غونچەوہ
نەغمەخووانى بوو لە بەينى دوو ھەزارى كوردەوہ

چەندە خۆشە سوجبەتى پاك بى لە بەينى دوو ھەزار
شەرت و پەيمانى بىستەن ھەر بە دايم پىكەوہ

جا نەسىم بى بىتە جەولان زولفەكانى چىن بە چىن
پىم بلى دەى ھەستە ئىستا سىوى نەخشىن لى كەوہ

زۆرە بەخشىنت لەلای من دىتتىكى بەو كەمەت
ئارەمى گرت بولبولى دل بى بەدا بوو خەوتەوہ

پىم دەگوت من بولبولىكم زۆر غەرىبى گول دەكەم
ئەو دەلىتن مانەت كا، وا بە خۆشى و لوتفەوہ

كۆترى دىتن لە بۆ لام بەندى سوخمەى شل دەكا
چەندە شىرىنە لە بۆم دى وا بە كەيفو لەنجەوہ!

پىم دەلى (سامى) لە جەننەت تۆ بىئىنى ھەر لەلام
ھەرمەنم دلسۆزى تۆمە دىمە يارى خەمتەوہ

ياره كهي غه مخواره كه م

بو زيارهت هاتمه لاي ياره كهي خه مخواره كه م
دل برينداره له بو تو روژو شهو هاواره كه م

تيزه يي موژگاني تيژت وا له جهرگم كاري به
مه رهه مي دهر دم بفرموو سينه كه ت ناواره كه م

چيني زولفو غه بغه يي تو گهر ده بينم من به تاو
ديته جهولانو هه ژانني باري ميخنه ت باره كه م

له ب وه كوو خونچه و ده مي نه م رهنگي سووري قرمزي
داخه كه م نه منت له ده ست چوو تا ره قيت پاره كه م

وهخت و بئ وهختي له سهحرا رهو ده كه ي تو مامزي
روو كه جهسته م تاكوو ماوم جاره هه ره نه مجاره كه م

بهخته كه ت سووتئ به نه اهم به سيه سيحرو دل دزين
بهس به يادي نه و ره قيبو زالمي خوينخواره كه م

بئ خه تا عاسي ده بي تو ، بو له سامي عاجزي
هه ره به روخصه ت يته وه با نه و دله ي دزياره كه م

«بو دلم پر خه مه»

بو دلی من پر خه مه وا دایما زاری دهکا
وا له جی بابو براكه پشتو سهرداری دهکا

دهم له جی که یفو سه فایه دم وه کو قووته له بوم
نامری دل شیتو شووره بویه بی عاری دهکا

یاری ته نگانهم خه مه من ، لیم گهرین با خه ب بخوم
خاوه نی عهدو وه فایه یاره خه مخراری دهکا

وهك موعه لیم دهرس ده لی پیم حالو بی حالیم ده لی
خوشی ده یزانی نه خوشیم یاره نه و چاری دهکا

سه ده هزارانی وه کوو من که و ته ژیر خاک ئاخ له دل
ئه شکی چاوانم له بویه رهنگی مرواری دهکا

دل برینداره عزیزان چی بلی قه ولی حکیم
شیوه نو فریادی یارو گریه تیماری دهکا

وا ده سووری چهرخی دهوران ، وا مه زانه سامیا
دپته مه بدانی حقیقت مه یلی رهفتاری دهکا

«بۆ وا بى رحمى؟»

بۆ وا بى رحمى زالم ، دهشكىنى پهرو بالم ،
پهرو بالم مهشكىنه ، سوتواوى چاوى كالم

به ناحق مه م سووتينه ، ساوام دلم مهشكىنه
بۆ ديارى بۆنى زولفت ، چاوه پى بى شه مالم

نه ما سه برو تهحه ممول ، ده نالينم وهك بولبول
پازيمه وهكوو په عقوب عاشقى يوسفى جه مالم

عاشقى يوسفى جه مالى ، نه گريجه و زولفى خاوى
سامىكى له خوا ناكه ي هينده بۆ تو ده نالم

خوشه ويستى

من به چه شنى بولبولان ، ده چريكىنم بۆ گولان
له بۆ گول و گول غونچه ي نارامى دهردى دلان

نارامى دهردى دلم ، تو گولو من بولبولم
چاوه پى بى شه مالم ، پيم دها موژده ي به يان

پيم دا موژده ي به يانى ، توش كه م ناوى خونچانى
وه كوو بولبولى سه رچل ، ههر چريكه و نه غمه خوان

ده چريكىنم بۆ خونچه ي بۆ چيتى تاجى كه ي كه ي ؟
سامى توش ههر بناله له بۆ زولفى په ريشان

«ياخودا كوڤستت كهوئى»

وهك دلى منت ره نجه رو كرد ياخودا كوڤستت كهوئى
نايهلئى ساتئى رحمت بيم هر دهلئى يارم دهوئى

گاه ده سووئيم گاه ده گرييم كارو پيشه زارى يه
شهو كه داهاات تا به يان دئى خه وه چاوم ناكه وئى!

وا ده گريه م بو فيراقت هسه رتهى من سووتنه
با بسوورئى دل له ده ورت هر دهنشئى هه لكه وئى

گهر ده چم بو ديدنهى نهو خونچه سووره نه لعه جهب
نهو ره قيبه چه شنى جينئى ، دئى له لمان وهركه وئى

كهوته زيندانئى موحيبهت نهى ره قيبان دل به تاو
زور گرانه دهردى عشقى فهيله سووفه سهركه وئى

نهى عه زيزان دل به خوئى كهوته پهرواز بو فپرئى
بولبوليك بوو زور به ئاواز ، نه مده زانى كهوته وئى

حاله تئى زينم نه ماوه ، دل له بو دا ناكه وئى
وهى له بئى به ختيم چ قهوما زيلله تم لا ناكه وئى

شينو گريانو فيراقت پاشئى (سامئى) بو چئيه ؟
بوچئى هه پست كرد له زيندان ، بو دلت داناكه وئى ؟

پینج خشتهکی (سامی)

لهسهر شیعری (قوباد جهلی زاده)ی شاعیری لای

قه لای (غمدان) و کویتان و هه واری نه و به هار هیچه
ته گهر خرای فه رهیدوون بی له ئالتوونیش دهوار هیچه
ته لای و گه وهرو دوری جیهان بابی به بار هیچه
« که تویم یار بی عه زیزی من هه زارو یه ک نه یار هیچه
له راست زهبری تفه نگیکا پماهی بی ژمار هیچه »

ئه تو نازانی ئه و یاره چ شیرین و چ یاریکه
چ بالا بهرزو قهد باریک، به نازو چاو خوماریکه
که بوی عه تری هه ناسهی بی هه تا مردن به جاریکه
« به هاری رووی به هادارت به چوار فه سله به هاریکه
له لای باخو گولستانی وه نه وشه و لاله زار هیچه »

له بی مه یلیت له نالین و له دانهی خال و ناو داوم
به ئاگری عیشقی تو جانه له چه یوانت که سووتاوم
به خوشت باش که دهیزانی هه موو عومرت به با داوم
« که من ئه م دهنگه ناسکه ی تویم له بهر گوی بی چرای چاوم
چ حاجت سۆزی موسیقا، که مان و عودو تار هیچه »

به پینجه ی مه کرو زولفانت له من دووباره داپۆشه
دلی من توی له ناو دایه له ناو قولپهی گرو جۆشه
به ههشت و باخی نه مروودی، به بی تو بی له لام بۆشه

«ئەگەر سىروانى ھەلبەستىم بە ئاوى چاۋ لەلام خۆشە
كەچۆن مەعلومە دلدارى بە بى گريانو زار ھىچە»

لەبۆ كوشتن چ بى رحمة ،چ غەددارو چ بى باكە
ئەوا كوشتن ئەنسىتى ،بە پرووى رۆژى كە رۆوناكە

لە پرواى تو كە عاشق ھەر بنالینى وھا چاكە
كەزى ئىشكى مەمكۆلەت لەمەو بە دوا لەبۆ ناكە

كە زانى عاشقى شەيدا ،رقو خەوفى لە مار ھىچە»
خەزىنەى حوسنى تو گىانە دلۆ بىرى ئەوا سەندە

كەزى كەيفو وەفادارى بە دوو لىوو دەم و خەندە ،
لە «سامى» گەردەنو مل وەك خوتەن خوانو سەمەر قەندە

«دلى زارى «جەلى زادە» بە ئە گرىجەت وھا بەندە
تەماى بۆ سەرفىراز بوونو ئومىدى بۆ قوتار ھىچە !»

پی‌رست

<u>زنجیره</u>	<u>بابهت</u>
۳	سامی عهدالکی شاعیر
۵	شیمیری ئایینی
۷	«قل هو الله»
۸	خودابه
۹	دوور به له شرک
۱۰	به بۆنه‌ی اله‌دایک بوونی پیغه‌مبهر موه.
۱۱	ههر خوا
۱۲	محهممد
۱۳	قورئان
۱۴	په‌یرهو
۱۵	ئیراده‌ی خودا
۱۶	له خوا یاغی بوون!!
۱۷	وهس وه‌سه‌ی شه‌یتان
۱۸	خودا پئی گوتین
۱۹	ئه‌لحممد به قسه‌ی دهر ویشان
۲۰	له قورئانی پیروژدا
۲۰	شوکرانه
۲۰	خۆم به خوا ده‌پاریزم
۲۱	رئی شه‌یتان
۲۱	قسه‌ی موخته‌سه‌ر
۲۱	هاتوچوونی چه‌رخ‌ی گه‌ردوون
۲۲	قسه‌ی پیغه‌مبهر
۲۵	«شیمیری نیشتمانی»

خاکی کوردستان	۲۷
کوردستان	۲۸
خاکی کوردان	۲۸
به هاری کۆیه	۲۹
بیچوه کورد	۳۰
«شیرعی کومه لایه تی و په ندو ئامۆژگاری»	۳۲
گهوره و گچکه	۳۶
له گهنجیه تی دا	۳۷
حالی دنیا	۳۸
دل	۳۸
دنیا بۆ کەس نهماوه	۳۹
هۆی چوونم بۆ ههولیتیر	۴۰
ئهو هی دهژی تا بخوا	۴۱
به خەم سهرخۆشین	۴۱
راست بلێ	۴۲
حاجی قادرو سامی	۴۲
عیلم	۴۳
دنیا	۴۴
رهوشتی بهد	۴۵
له داخی چیمه	۴۷
«شیرعی دلداری»	۴۹
بهخت	۵۱
گیانه کهم	۵۲
له داخی تو	۵۳
شەمال وەرە	۵۵
کراسه کهت کتانچینه	۵۶
دل بۆته بولبول	۵۴

۵۷	قه‌دی شله و چاوی بازه
۵۸	قه‌ده عه‌رعه‌ر
۵۸	یاری بی وه‌فا
۵۹	په‌رچه‌می چین چین
۶۰	عیشق
۶۱	له‌یله‌که‌م
۶۲	یاره‌که‌م
۶۳	بولبولیکم
۶۴	مه‌که‌ن مه‌نعم
۶۶	غهمزه‌ی جاوان
۶۷	پیر بووم له‌هینجرت
۶۸	خوایه‌چیم لی قه‌وماوه
۶۹	کوشتمی
۶۹	عیشقی له‌یلا
۷۰	یاره‌که‌م
۷۱	دل و بولبول
۷۲	دل په‌ریشانه
۷۳	دل په‌روانه‌یه
۷۴	شیت و شه‌یدام
۷۵	خۆشه‌ویستم
۷۶	له‌حه‌سره‌ت له‌یلا
۷۷	به‌سیه‌تی نالین
۷۸	وه‌ک مندالم
۷۹	خوین ریژی یاره‌که‌ی من
۸۰	به‌هارو یار
۸۱	کراسه‌که‌ی کتانه
۸۲	یاره‌که‌م

۷۳	تاسه‌حەر
۸۴	یاره‌کەئێ خەمخوارە‌کەم
۸۵	بۆ دڵم پر غەمە
۸۶	بۆ وا بێن رەحمی
۸۶	خۆشه‌وێستی
۸۷	با خودا کوستت کەوێ
۸۸	پێنج خشته‌کی سامی لەسەر شیعری (جەلی زاده)
۹۱	بێن پست

هه‌و‌النّامه‌ی کتێب